

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozliczeń wynagrodzenia skarżących z czerwca 2021 r. w zakresie, w jakim stanowią wyraz decyzji o odebraniu im ryczałtowego dodatku z tytułu zwrotu kosztów podróży z miejsca zatrudnienia do miejsca pochodzenia;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 22 grudnia 2021 r. oddalającej zażalenie z dnia 30 sierpnia 2021 r. w zakresie, w jakim zawiera ona dodatkowe uzasadnienie zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą trzy zarzuty, co do istoty identyczne z zarzutami przedstawionymi w sprawie T-177/22, Mellish/Komisja lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 13 kwietnia 2022 r. – Polynt/ECHA

(Sprawa T-192/22)

(2022/C 222/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Polynt (Scanzorosciate, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i S. Abdel-Qader)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów przesłanej pismem z dnia 4 lutego 2002 r. (FUP- DEV-01-21200655590-58-0000-CCH-1-2_FTR_NOTIF) informującej o nieudzieleniu odpowiedzi na decyzję w sprawie oceny dokumentacji
- stwierdzenie – lub nakazanie ECHA wydania nowego środka stwierdzającego – że skarżąca jest zwolniona z obowiązku dostarczenia ECHA jakichkolwiek informacji w związku z zaprzestaniem produkcji i będącej jego skutkiem niedostępnością przedmiotowej substancji w wyniku siły wyższej
- obciążenie ECHA wszystkimi kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez pozwaną zasady siły wyższej poprzez uznanie, że zaprzestanie produkcji kwasu 1,3-diokso-2-benzofuran-5-karboksyłowego z nonan-1-olem (numer WE 941-303-6) (zwanego dalej „substancją”) po wydaniu ostatecznej decyzji w sprawie sprawdzenia zgodności z przepisami z powodu siły wyższej nie zwalnia skarżącej z obowiązku dostarczenia informacji wymaganych w decyzji dotyczącej wstępnej kontroli zgodności tej substancji.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez pozwaną art. 50 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem REACH”).
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez pozwaną art. 5 i 6 rozporządzenia REACH.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez pozwaną zasady proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2022 r. – Zelmotor/EUIPO – B&B Trends (zelmotor)

(Sprawa T-194/22)

(2022/C 222/56)

Język skargi: polski

Strony

Strona skarżąca: Zelmotor sp. z o.o. (Rzeszów, Polska) (przedstawiciel: M. Rumak, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: B&B Trends, SL (Santa Perpetua de Mogoda, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca przed Sądem

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „zelmotor” – unijny znak towarowy nr 10 980 225

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lutego 2022 r. w sprawie R 927/2021-2

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lutego 2022 r. wydanej w sprawie R 927/2021-2 w części – w zakresie unieważnienia towarów i usług w klasach: 7, 9 i 35, oprócz wirników i stojanów w klasie 7;
- obciążenie EUIPO i uczestnika poniesionymi przez nich kosztami postępowania oraz obciążenie EUIPO i uczestnika kosztami poniesionymi przez Skarżącą.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-